

Vens o venim nosaltres?

Un dels problemes d'estar mort és no poder treure el nas al Circ del Terror, quan ve de gira per Manresa. Qui diu el nas diu el que queda de l'envà nasal. Si almenys plantessin la carpa al Congost, tindríem l'espectacle a dues passes, sense risc de deixar-hi la pell pel camí ni desmanegar-nos l'ossada. En el cartell anunciador, llegim que la funció és apta per a totes les edats -aquí n'hi ha que les tenim totes, les edats- i ens saluden com a «apetitosos humanos de esta ciudad». Ho diuen així perquè no ens han vist com déu ens va portar al món. En el millor dels casos, amb la pell i l'os, i amb algun empastament de plata de la que caga la vaca. D'altra banda, el jove Frankenstein del cartell -amb una carota de goma més pollada que el cigalot de Guillem de Berguedà- més que inspirar por infon llàstima. Com nosaltres, deu fer dies que no menja ni copula. Quins ulls d'esverament i sorpresa! És la mateixa cara que faria qualsevol conegut a qui ens trobéssim pel Passeig dos anys després d'haver-nos mudat aquí. Al peu del cartell, avisen que si no anem nosaltres al circ vindran ells a casa nostra. I tant si vindran, i potser més aviat del que es pensen. Amb la diferència que aquí no els cobrem cap entrada i ens podem fondre en la gran abraçada que ells prometen.